

Shrnutí

Účelem této práce je popsat způsoby odstoupení od smlouvy dle Úmluvy OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží (dále jen „Úmluva“) a provést analýzu jednoho z jejích klíčových pojmů - „podstatného porušení smlouvy“, který je definován v jejím článku 25.

Práce se skládá z úvodu, tří hlavních kapitol a závěru.

První kapitola se věnuje samotné Úmluvě – popisuje proces jejího vzniku a poukazuje na fakt, že finální text Úmluvy je výsledkem mnoha kompromisů, které byly uzavřeny za účelem umožnění jejího všeobecného přijetí. Tohoto cíle bylo nakonec dosaženo, ovšem za cenu toho, že Úmluva obsahuje množství vágních a neurčitých pojmů, které činí její interpretaci někdy velmi problematickou. Dále se v této kapitole věnují podmínkám aplikace Úmluvy (a to vč. výjimek) a na závěr se krátce zabývám problematikou jejího jednotného výkladu.

Druhá kapitola se pak věnuje výkladu pojmu „podstatného porušení smlouvy“ jako jednoho z předpokladů pro mj. platné odstoupení od smlouvy. Tato kapitola je pak rozdělena na tři části, v první se zabývá pojmem porušení povinnosti ze smlouvy a popisuje situace, ve kterých takové porušení povede k podstatné újmě poškozené strany jako jednoho z prvků podstatného porušení. Druhá část se následně věnuje druhému prvku, konkrétně předvídatelnosti důsledků porušení porušující stranou. Poslední, třetí část pak představuje typické případy, kdy bude porušení smlouvy představovat porušení podstatné, a to jak z pohledu doktríny, tak relevantní judikatury.

Třetí kapitola se pak zabývá hlavním tématem této práce, a to odstoupením od smlouvy dle Úmluvy. Představuje veškeré způsoby, jak může strana od smlouvy odstoupit, a to jak z pozice kupujícího, tak z pozice prodávajícího. Nejprve je popsáno odstoupení od smlouvy pro podstatné porušení jako hlavního, i když poněkud riskantního způsobu odstoupení od smlouvy. Dále je rozebráno odstoupení od smlouvy pro nesplnění povinnosti v dodatečně lhůtě stanovené poškozenou stranou, jako nejefektivnější způsob odstoupení od smlouvy, neboť při něm poškozená strana nemusí prokazovat, že došlo k podstatnému porušení, což - jak je popsáno ve druhé kapitole - může být někdy velmi problematické. Následně je popsáno odstoupení od smlouvy z titulu ohrožení plnění, a to společně s případy dílčího odstoupení od smlouvy. Vzhledem k tomu, že jednou z podmínek účinného odstoupení od smlouvy je jeho

oznámení druhé straně, jsou jeho forma a další související otázky také v této kapitole blíže rozebrány. Posledním tématem, kterému se v této kapitole věnuji, jsou pak situace, kdy může strana o své právo na odstoupení od smlouvy přijít.

V závěru jsou pak zhodnoceny všechny způsoby odstoupení od smlouvy a její obecná aplikace společně s relevantní judikaturou, přičemž představuji čtenáři vlastní názor na to, v jakých případech by se měla Úmluva aplikovat a v jakých naopak bude její použití pro strany představovat jen zbytečnou komplikaci, a to právě zejména s ohledem na neurčitost některých jejích pojmů.